

BULETIN INFORMATIV

Nr.
139

16
Decembrie
2022

EDITORIAL

Finala Argentina-Franța

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Campionatul Mondial de fotbal a ajuns, după o lună de la start, la ora deciziei. Duminică, 18 decembrie, în Qatar, la ediția cu numărul 22 a celei mai importante competiții a acestui minunat sport, trofeul suprem se va decide între deținătoarea titlului, campioana din 2018, Franța, și reprezentanta Americii de Sud, Argentina.

De precizat că și selecționata lui Lionel Messi deține în acest moment un titlu, cel al continentului pe care îl reprezintă, și anume Copa America.

Așadar, un duel cât un adevărat test al adevărului suprem și un semn de întrebare mai puternic decât toate: Europa sau America de Sud? Interogație care poate continua, ba chiar e obligatoriu să aibă o anumită rezolvare: Leo Messi sau Kylian Mbappe?

Concomitent cu aceste răspunsuri care vor veni odată cu ultimul fluier al finalei și, totodată, al acestei ediții a Campionatului Mondial, vor veni și explicațiile, concluziile, analizele care să așeze pe anumite

coordonate nu numai noua (sau poate vechea) campioană, ci și tot ceea ce s-a dezvoltat, schimbat și implementat în jocul propriu-zis, în tactica demonstrată de marii selecționeri ai acestei Cupe Mondiale din Qatar.

La ce să ne așteptăm duminică, 18 decembrie? Greu, dificil de spus, dar un demers cel puțin emoționant. Să anticipăm împreună o mare finală, iată un sentiment rar!

Deocamdată, așa cum e și firesc, finala e o enigmă, nu-i așa? Sau vi se pare cumva previzibilă din punctul de vedere al rezultatului? Mă cam îndoiesc că astfel stau lucrurile. Mai degrabă avem de a face cu o cugetare de a lui Tacit, care suna cam așa: "Omne ignotum pro magnifico est", în traducere, din limba latină, "Tot ce-i necunoscut este socotit minunat". E perfect adevărat că necunoscutul are farmec, ca orice ascensiune, ca orice aventură, iar o ciocnire între granzi precum cea dintre Argentina și Franța este una la cel mai înalt nivel tehnico-tactic, fizic, chiar istoric!

O mare dispută între rigorile fotbalului european, reprezentat de naționala condusă de Didier Deschamps, și fantezia fotbalului sud-american, simbolizat de clasa și geniul lui Leo Messi! Dar, în acest caz, unde poziționăm efervescenta fotbalului șampanie demonstrat de atâtea și atâtea ori de fulminantul, uluitorul, formidabilul Mbappe?

Iar pe Antoine Griezmann unde îl situăm? Dar pe Olivier Giroud? Nu mai vorbesc de efortul dus dincolo de limitele cunoscute al "maratonistului" Rodrigo de Paul?

Sunt foarte multe semne de întrebare care stau să se transforme în unele de exclamare! Poate că de aceea e și frumos fotbalul, poate că de aceea eleganta Franța ori, poate, uimitoarea Argentina... cine știe oare?

INTERVIU

Interviu cu Flavius Stoican (antrenor FC Botoșani)

realizat de *Cristian Prisăcariu și Octavian Țopa*

Flavius Vladimir Stoican a decis să o preia pe **FC Botoșani** într-unul dintre cele mai oscilante începuturi de sezon din istoria prezențelor sale pe prima scenă. Clubul din Nordul României a renunțat la serviciile lui **Mihai Teja** și a încercat un interimat cu **Mihai Ciobanu**. Majoritatea oamenilor de fotbal apreciază curajul lui **Stoican** de a prelua din mers o echipă pe cât de valoroasă, pe atât de debusolată. Rămâne de văzut dacă antrenorul în vârstă de 46 de ani va reuși să o redreseze și să o reașeze cât mai repede pe drumul spre locurile visate de suporterii și conducătorii.

1 *Flavius Stoican, felicitări pentru noua funcție și felicitări pentru rezultatul bun din primul meci (n.n. FC Botoșani – CFR 1907 Cluj 1-1). Mult succes mai departe!*

Mulțumesc. Mulțumesc frumos.

2 *Puțini antrenori s-ar fi încumetat să o preia pe FC Botoșani înaintea unui meci împotriva campioanei en-titre și*

având în vedere situația grea din clasament. Ce te-a determinat să faci acest pas totuși riscant?

În primul rând, îmi place fotbalul! Sunt un om care își cunoaște limitele și îmi place să cred despre mine că pot schimba lucruri într-un interval limitat de timp. Apoi, am făcut acest pas pentru că am cunoscut un om care bagă bani mulți în fotbal și care m-a rugat / provocat să vin la acest club. Bătusem palma cu el și nu ar fi fost

corect să nu vin și să nu stau pe banca tehnică la primul meci, chiar dacă era unul dintre cele mai dificile din tot sezonul. Mai departe, știu că există un potențial enorm al acestei echipe, care nu a fost încă probat. Era vorba, așadar, doar de starea de spirit care trebuia schimbată, de entuziasm, de încrederea pe care fotbaliștii să și-o recapete. Intervalul de timp a fost scurt, dar cu atât mai mare a fost bucuria că am evitat o înfrângere acasă, că am

scos un rezultat bun. Vreau, în viitor, să mergem pe aceeași linie, să nu ne mulțumim cu puțin.

3 Nu prea ai avut noroc cu programările primelor meciuri, după duelul cu echipa campioană vine imediat cel cu vicecampioana ...

Important este ca ei, jucătorii, să nu se considere outsiders, chiar întâlnim echipe foarte bune, cu jucători valoroși. La fel de important este să avem aceeași dorință, aceeași determinare, pentru că ce am văzut în a doua repriză cu CFR Cluj mi-a plăcut. Echipa noastră a fost arțăgoasă, voia să câștige toate duelurile. Până la urmă, oamenii care vin la stadion

și iubesc FC Botoșani asta își doresc să vadă. Iar rezultatele vor veni în urma unui astfel de joc, fotbalul te răsplătește dacă faci lucrurile cum trebuie, chiar dacă mai există mici greșeli, o pasă incorectă, o preluare nefericită ... Contează cât de mult îți dorești să câștigi toate duelurile cu adversarul. Iar eu am văzut această dorință la FC Botoșani!

4 E clar, jucătorii nu mai sunt cu capul plecat. Cum ai reușit totuși să-i faci să se transforme într-un timp atât de scurt?

Au fost discuții individuale, unele destul de lungi. Nici nu am exagerat pentru că, atunci când se apropie ora meciului, fotbalistii

au nevoie de orele lor de liniște, de concentrarea individuală. Recunosc, a fost o situație mai specială, dar sunt fericit că vorbele mele nu s-au lovit de un zid. Am avut discuții corecte despre fotbal, despre viață, despre ce înseamnă clubul pentru comunitate, despre concentrare. Au înțeles și au aplicat. Cum spuneam, fotbalul i-a răsplătit, au egalat pe finalul jocului și au câștigat un punct pe deplin meritat.

5 Urmează o iarnă agitată, cu multe schimbări în vestiar?

E mult spus "agitată"... Asta face parte din viața oricărei echipe, vor fi jucători care vor pleca, au avut șansa lor, alții au

motivele lor întemeiate, își vor găsi locul la alte echipe. Trebuie să fie astfel de schimbări, este normal să se întâmple așa.

6 *Ai semnat pentru un an cu opțiune de prelungire. Să înțelegm că FC Botoșani este o provocare și pentru tine?*

Cu siguranță! Am ambiția să demonstrez că se poate, să găsec soluții. Nu vreau să dau vina pe nimeni, pe ce a fost, ci să muncesc aplicat, iar la final, când se va trage linia, toată lumea să fie mulțumită. Conducerea administrativă de colaborarea cu mine, eu să mă simt împlinit de colaborarea cu jucătorii. Sigur, importantă este și

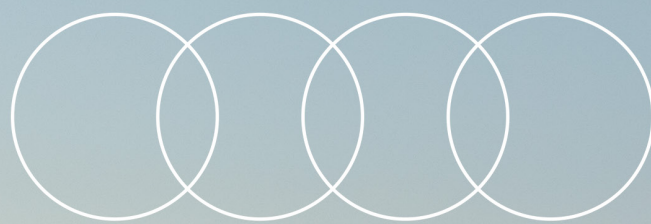
șansa, pentru că și atunci când le faci pe toate capcoadă corect ai totuși nevoie și de puțin noroc. Vor fi cu siguranță jocuri în care vom domina, dar poate mingea va refuza să intre în poarta adversarei. Dar chiar și așa, trebuie să rămân echilibrat, conștient că vom trece și prin astfel de momente.

7 *E clar că prezența în play-off este compromisă în acest sezon, așa că obiectivul echipei este clasarea pe locurile 7-8. Crezi că FC Botoșani va găsi resurse să-l îndeplinească?*

Trebuie să luăm fiecare meci în parte și să-l tratăm serios. Știu că sună ușor forțat, dar ne gândim că

putem face o surpriză pe Arena Națională, cu FCSB. Acest gen de performanțe îți dau încredere mare pentru viitor, entuziasm, descătușare ... Cum spuneam, luăm fiecare joc în parte și-l pregătim ca atare. Concentrați la maximum, studiem ce puncte forte are adversarul, dar și pe cele mai puțin bine puse la punct, și pe care le putem specula în favoarea noastră. Mai trebuie să fim atenți cum vom fi din punct de vedere medical, vom lucra și la latura psihică. Puse bine toate acestea, putem obține performanțe în fața oricărui adversar, indiferent de calibrul. Vom face totul ca noi să fim cei fericiți la terminarea partidei!

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe [audi.ro](https://www.audi.ro)

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Siviu Balaure
(FC Hermannstadt)

realizat de **Cosmin Călinescu și Octavian Țopa**

Silviu Nicolae Balaure s-a născut pe 6 februarie 1996, la **Drobeta Turnu Severin**. A început fotbalul la juniorii echipei locale și a trecut, mai apoi, pe la **CS Nuova Mamma Mia Becicherecu Mic** (Liga a III-a), **ACS Poli Timișoara** (Superliga) și **FCM Baia Mare** (Liga a II-a) până să fie transferat de **Astra Giurgiu**. După cinci ani la fosta campioană a României, a semnat cu **FC Hermannstadt**, la cererea antrenorului **Marius Măldărușanu**, care-l cunoștea și-l aprecia.

În seara zilei de 10 decembrie 2022, **Silviu Balaure** a intrat în istoria Sibiului, fiind primul fotbalist care a marcat pe noua arenă din parcul Sub Arini, arhiplină la inaugurare. Mai mult, a reușit chiar o dublă în partida **FC Hermannstadt – Farul Constanța** 4-0, fiind desemnat MVP al evenimentului.

1 De ce ai ales calea fotbalului?

Pasiunea pentru fotbal a venit de la tatăl meu. El a fost cel care mergea zi de zi cu mine pe stadion. Și-a dorit foarte mult să ajung să joc la un nivel profesionist, iar pe această cale țin să îi mulțumesc

pentru eforturile pe care le-a făcut ca eu să ajung unde sunt acum.

2 Care a fost cel mai dificil moment al carierei tale?

(Oftează) Accidentarea pe care am avut-o când eram în lotul echipei naționale de tineret. Aspirațiile erau

mari, aveam încredere... Pentru cei din exterior, care nu sunt sportivi, poate nu reprezintă acest fapt mare lucru. Însă, pentru noi, e altfel, toate planurile îți sunt date cu bruschete peste cap. Îi mulțumesc soției mele, care mi-a fost clipă de clipă alături. Prezența ei a înclinat balanța către

o revenire pe care să o privesc cu încredere. După accidentare, încrederea e cel mai greu lucru de redobândit.

3 **Dar cel mai fericit moment?**

Cel mai fericit moment a fost promovarea cu FC Hermannstadt. A fost un an de neuitat și mă bucur că am ales să joc pentru acest oraș minunat!

4 **Dacă ai putea să te întorci în timp, ce ai schimba în cariera ta?**

Cu toții am vrea uneori să ne modificăm trecutul, să ne reparam greșelile și să avem o viață perfectă. Însă orice întâmplare din trecut are tâlcul ei, trebuie să tragem învățăminte din

fiecare. Doar așa putem progresa ca oameni și ajuta pe alții.

5 **Cum te-ai simțit pe noul stadion sibian?**

A fost un moment unic pentru mine! Sincer, nu îmi aduc aminte să fi avut așa mari emoții când am mai intrat pe vreun alt stadion. Sunt foarte fericit că am reușit să marchez la inaugurarea arenei, va rămâne unul dintre cele mai frumoase momente ale vieții mele de fotbalist. Vreau să le mulțumesc tuturor sibienilor pentru că au fost alături de noi și îi așteptăm în continuare la fiecare meci pentru că avem nevoie de sprijinul lor.

6 **Continuă enunțul: "Joc fotbal pentru ..."**

Joc fotbal pentru că iubesc să fac acest lucru și mă bucur de fiecare dată când joc. Este singurul lucru pe care l-am făcut până acum în viață și sper să o mai fac mulți ani de acum încolo, pentru că este cel mai frumos sport din lume.

7 **Care este fotbalistul tău preferat și de ce?**

Cristiano Ronaldo. Pentru mine, ca jucător, este un model, este o inspirație. Ceea ce a realizat Cristiano Ronaldo în acest sport mă motivează să muncesc din greu în fiecare zi.

SUPERLIGA

POWERED BY SUPERBET

CRONICĂ

Drumul spre victorie

realizată de Marius Mitran

Vaporul era uriaș. Rudy Wetzer coborâse primul scările de piatră care duceau din parcul hotelului spre port. De acolo văzuse panorama gigantică a transatlanticului și se oprise o clipă. Freddy Fieraru, puștiul expediției, care până atunci îl urmărea la doi pași, înțepenise și el. La 22 de ani nu văzuse multe în viață, dar la așa ceva nu se imaginase vreodată martor. Iar în câteva minute trebuia să urce la bord! El, Jean Lăpușneanu, care-l lovea ușor cu valiza peste genunchi, „fii atent, Freddy!”, Rudy celălalt, Bürger... Toți. S-au strâns până la urmă pe chei, în buză. Octav Luchide i-a luat după umeri, le-a dat biletele de îmbarcare, i-a bătut părințește pe spate. „Hai, dragilor! Să știți că arătați foarte bine!” Nimănui nu-i păsa însă cum i se potrivea cravata la costum. De sus, de pe puntea de clasa a doua (era, de fapt, a treia, pentru că primele erau Lux și, evident, a-ntâia), au mai privit o dată Genova, hotelul unde rămăseseră noaptea trecută, albă, cu ochii-n tavan – „unde mergem noi, nea Octave?” – și gata!

„Conte Verde” era cu adevărat gigantic. De sus, Genova devenea tot mai mică, tot mai îndepărtată, iar apa de sub ei tot mai înspăimântătoare, albastră cu gulere albe, o mie. Li se spusese că vor opri la Villefranche, pe coastă, pentru a-i primi la bord și pe francezii lui Jules Rimet și, într-adevăr, în câteva ore acostaseră la Villefranche-sur-Mer, un orașel, mai degrabă o comună, port la Mediterană în Provence, departamentul Alpes-Maritimes, foarte aproape de Nisa. Parcă se vedeau luminile de la Hotel Negresco, despre care Costică Rădulescu începuse să le vorbească încă de la plecarea din Liguria.

Din Franța au ajuns în Catalunia, la Barcelona, iarăși câteva ore. Nu era mult, dar aventura abia începea! De acolo, de la Barcelona s-a îmbarcat naționala Belgiei; erau trei selecționate de-acum la bordul „Contelui”.

...Când au depășit stânca Gibraltarului, ca-n romanele de aventuri din colecția „submarinului Dox”, erau toate cele trei echipe sus, pe puntea cea mare. Ei, strânși în jurul lui Rudy Wetzer, tremurau. Francezii, mai vorbăreți, păreau a trăi o călătorie oarecare. Belgienii, și ei tăcuți, ca și noi. În față era Atlanticul, pentru multe zile și nopți de plutit pe el de-acum, până când vor vedea primele lumini, altele, cele din Golful Plata, la Montevideo...

Brusc, pe „Conte Verde” s-a făcut frig. Și deși era sfârșit de iunie, s-au gândit că e, totuși, prea mult. Că e prea departe. Că sunt prea mici pentru o aventură atât de mare. Era frig și era și noapte!... Strânși lângă o barcă de salvare pe care scria frumos, cu albastru pe alb, litere furate din ocean, „Conte Verde”, băieții au preferat să tremure decât să intre la cabine. Atlanticul, sub ei, urla cu fălcile strânse. Nici ei nu scoteau o vorbă, cu

dinții la fel de încleștați. Cineva, nu se mai știe cine, le spusese că așa, doar așa, vor trece prima noapte pe Atlantic, împreună și în tăcere. Și chiar dacă ai fi vorbit, oricum era degeaba, nimeni nu te-ar fi auzit, zbaterea apei de sub vapor te-acoperea pe de-a-ntregul.

Pe urmă s-au obișnuit cât de cât și au tot încercat să se miște acolo, pe „Conte”. „Azi am avut antrenament tare de tot. Am făcut și mișcare cu mingea. Raffinsky a scăpat una peste bord. S-a făcut roșu de ciudă. A vrut să se arunce – fără glumă – după ea. Credea că e încă pe Bega.”, scria Rudy Wetzer în jurnalul acelor zile.

În unele seri coborau la sala unde se țineau baluri. Se distrau, amestecându-se printre italieni, francezi, ruși, polonezi, nemți, lituanieni, mai înstăriți sau mai amărâți, cu toții sperând că dincolo de ocean, în America, lumea va fi mai bună, mai primitoare, iar viața – alta, nu amară ca fierea, cum era acasă...

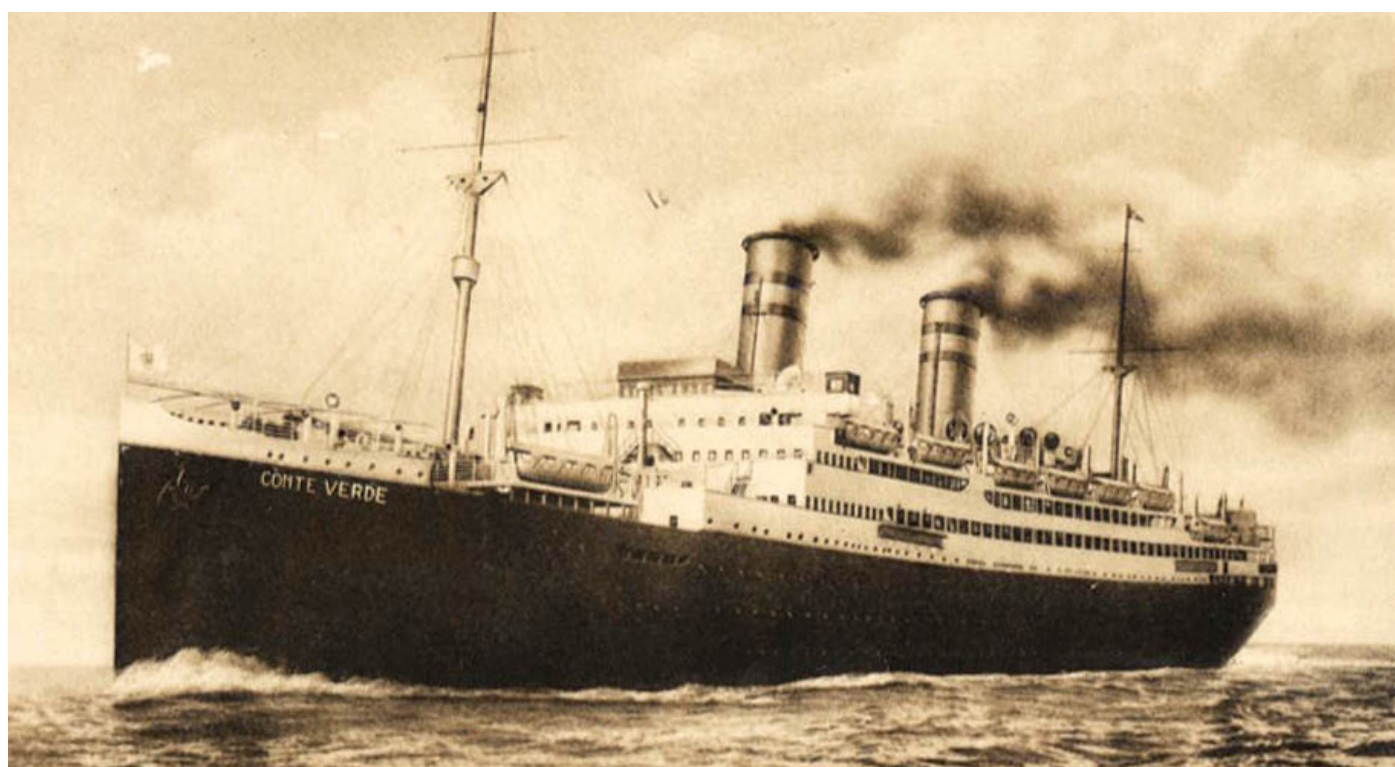
Uneori se mai întâlneau pe punte cu Jules Rimet care, se zice, ținea sub cheie, în valiză, trofeul care avea să-i răsplătească pe învingătorii din Uruguay. Urcase și el tot la Villefranche-sur-Mer, odată cu ai lui, francezii. Belgianii, urcați la bord din Barcelona, erau mai greu de

văzut, iar iugoslavii nu aleseseră „Conte Verde”, ci „Florida”, un transatlantic pe care îl „abordaseră” din Marsilia.

Tot din Villefranche-sur-Mer urcaseră și arbitrii Thomas Balway și Henri Christophe, iar din Barcelona, odată cu belgienii, și cel mai mare arbitru al acelor vremuri, John Langenus.

...Când au trecut Ecuatorul, cu toții erau sus, pe puntea cea mare, de la „economică”. Acela era botezul! „Ce botez, nea Rudy?” „Botezul marinarilor adevărați, așa se zice că e când treci Ecuatorul!” „Vezi bine, Rudy, că așa e.” Vorbea Luchide. „Dar eu vă trec pe voi Ecuatorul, Freddy, ca să nu mai întreb așa, prostește, ca fotbaliști adevărați, nu ca marinari... Deși, de când stăm pe barca asta... oți fi învățat și marinărie... Numai să nu fi uitat fotbalul!”

Nu-l uitaseră. Nici ei, nici francezii și nici belgienii. Se antrenau cu rândul la sala de gimnastică, pentru că sus, pe punte... Ei încercaseră și sus, dar în dimineața când ieșiseră, toți cincisprezece, pe punte, în tricouri și chiloți lungi, „la încălzire”, cineva l-a chemat pe căpitan. Măicuțele Ordinului Sfântul Francisc se scandalizaseră, cică, văzând o linie de bărbați îmbrăcați așa... care alergau. Așa

că își mai pasau mingea pe-nserat, la pupa, undeva, cât să n-o uite. Așa au și scăpat-o de era Raffinsky să sară după ea...

N-a fost nevoie. Până la urmă, deși era tot mai frig (după Ecuator, în Sud, era încă și mai și), tot mai greu, au zărit luminile care să le vestească pământul, sfârșitul călătoriei de la capătul nopții. Nu era Montevideo, cum credeau, ci Rio. Ajunseseră la Rio de Janeiro, de unde s-au urcat și brazilienii. Dar nu mai era mult! Tocmai de aceea, într-una din ultimele zile pe punte, Jules Rimet, se zice, și-a luat fetița de mână și a intrat în cabina căpitanului: „Comandante, i-a zis francezul, acest vapor va fi mereu amintit pentru un singur lucru: a fost vaporul primului campionat mondial de fotbal. Bonjour et bon voyage, monsieur!”

(Și așa a fost. Aparținând companiei maritime Lloyd Sabaudo, ancorat în portul Genova, „Conte Verde” a continuat să străbată mările și oceanele lumii. La un moment dat China era destinația favorită, până ce genovezii l-au transformat în navă de război și, temându-se să nu fie torpilat de japonezi sau confiscat de aceștia, în anii celui de-Al Doilea Război Mondial, l-au botezat „Kotobushi Maru”. Vaporul a fost scufundat însă în 1944 de

un raid al aviației americane, o escadrilă de 6 nemiloase B-24...)

...Cu câteva zile înainte de a se fi încheiat călătoria, o veste proastă i-a lovit pe toți, pentru că deveniseră, ei, oamenii Cupei Mondiale, o familie. Soția arbitrilor Thomas Balway murise și telegrama îl anunțase asta acolo, pe ocean. Jules Rimet și-a prezentat condoleanțele și chiar i-a spus lui monsieur Balway că se poate întoarce, nu e cazul să mai vină să arbitreze. Arbitrul însă a rămas alături de ei, fino al fine.

Pe 2 iulie sau pe 3 iulie (alte surse spun că pe... 5 iulie), „Conte Verde” a ajuns în sfârșit la capătul cursei. De data asta, ceea ce vedeau erau chiar luminile din Montevideo. Portughezul care-l văzuse primul, din Lumea Veche, cu sute de ani în urmă, ar fi strigat „Monte vide eu” atunci când se apropiase cu nava sa și văzuse colina din estuarul La Plata. „Monte vide eu” – am văzut muntele! Pregătindu-se să coboare, după aproape trei săptămâni de drum, tricolorii urmau să vadă și ei nu muntele, ci Mondialul. Ba chiar să participe la aventura nașterii lui. Peste două-trei zile era tragerea la sorți a grupelor. „Oare cu cine vom juca, băieți?” Nici nu se mai știe cine a întrebat asta. Monte vide eu!

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA